

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Bigamia, Bigamus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

log. existimat, post Trident. sententiam Cajet. posse teneri : propterea quod non facile possit judicari, an dispensatio obtenta sit ex causa legitima, an non.

Quæres: Quod si aliquis habens plura beneficia injusta de causa, non agnoscat ea in re in confessione se esse culpabilem, num talem Confessarius tenetur examinare de pluralitate?

Respond. teneri, si ille vel scrupulum sibi faciat aliquem, ob pluralitatem, vel consilium petat à Confessario, vel ex oblivione, & negligentia videtur se non agnoscere culpabilem. Si autem credatur, quod existimet se plura beneficia obtinere legitime, non tenetur illum examinare, ut docet Navar. lib. 1. conf. qu. 20.

Bestialitas.

1. Bestialitas est conjunctio carnalis cum re alterius speciei, ex. g. cum bruto, vel cum dæmone: cum quo fieri potest congressus, vel comparente in forma bruti, vel in forma hominis, vel fœminæ: ob id dicitur fieri vel cum dæmone incubo, vel cum dæmone succubo: & hoc peccatum præter malitiam bestialitatis, habet malitiam superstitionis, imò & fornicationis, si dæmon transferat semen alicujus hominis in vas naturale mulieris, ex quo foetus aliquis generari potest. tom. 1. de iis, qua pertinent ad usum matrim. qu. 4. punct. 12. num. 1. & seq.

2. Peccatum bestialitatis non differt specie pro diversitate belluarum cum quibus perpetratur: unde non est necessarium in confessione exprimere belluam, sed sufficit dicere, se congressum fuisse cum bellua, seu re alterius speciei. Ibid. num. 4.

Bigamia, Bigamii.

Vid. v. Irregularitas, Matrimonium.

1. Bigamia est quædam irregularitas consurgens ex multiplici matrimonio contracto & consummato. Triplex est bigamia: vera, interpretativa, & similitudinaria. tom. 1. de Irregularitate, disp. 7. q. 2. punct. 5. n. 1. & 2.

2. Vera bigamia est, quando quis verè duas uxores legitime duxit & cognovit carnaliter, sive duxerit ante Baptismum, sive post Baptismum. Ibid.

3. Interpretativa est, quando quis revera non contraxit

cum duabus, sed secundum interpretationem juris censetur contraxisse cum duabus; ut quando quis unam uxorem legitimam habuit, & postea aliam invalidè ducit cum impedimento dirimente; tunc enim si cum ea copulam consummet, fit bigamus non realiter, sed interpretativè. *Ibid.*

4. Bigamia similitudinaria contingit, quando quis post votum solemne castitatis emissum in professione religionis, vel in susceptione sacrorum ordinum, matrimonium celebrat cum aliqua virgine vel corrupta, eamque carnaliter cognoscit. *Ibid.*

5. Bigamus ex vera bigamia, interpretativa, vel similitudinaria est irregularis, & consequenter inhabilis ad ordines, & ad beneficia. *Ibid.*

6. Ex dictis inferri requiritur ad bigamiam, ut matrimonium cum duabus contrahatur verè, aut interpretativè, aut similitudinariè; & ut copula actualis subsequatur: nam matrimonium debet esse consummatum, & cum una, ut significet conjunctionem Christi cum Ecclesia per Internationem; propterea multiplicitas matrimonii rati nondum consummati, non inducit bigamiam, neque multiplicatae fornicationes, vel adulteria ex parte viri, neque multiplicata sponsalia, etiamsi subsequatur sit copula. *Ibid. n. 4. & seq.*

7. Ad irregularitatem bigamiæ non sufficit copula nefanda. Bigamus est is qui ducit foeminam corruptam quam putabat virginem, si, postquam comperit illam fuisse corruptam, nihilominus cum ea matrimonium consummat. Item & ille, qui cognoscit propriam uxorem postquam cum alio nupsit, credens priorem maritum esse mortuum. Similiter & infidelis, qui sæpius in infidelitate contraxit matrimonium, suscepto Baptismo est irregularis; quia bigamia non tollitur per Baptismum. *Ibid. n. 9. 10. & seq.*

8. In quacumque bigamia potest Papa dispensare, cum bigamia sit de jure humano: non autem Episcopus, nisi quatenus illi conceditur à Sede Apostolica. *Ibid. n. 14. & 15.*

9. Bigamus qui majoribus ordinibus fuit initiatus absque dispensatione, gaudet privilegiis clericorum, quia non potest vivere ut laicus; ergo debet vivere ut clericus, & consequenter frui privilegiis. *Ibid. n. 16.*